

PROTOKOŁ przesłuchania świadka.

Dnia ^{11 maja} 1949 r. w Warszawie, Członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce Mgr. Norbert Szuman działając z mocy Dekretu z dn. 10.11.1945 r. (Dz.U. R.P. Nr. 51, poz. 293), przesłuchał niżej wymienionego w charakterze świadka bez przysięgi - przy współudziale ^{Teresy} ~~Andrzeja~~ ^{Zoll} Janowskiego jako protokółantki.

Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art. 107, 115 k.p.k. - świadek zeznał co następuje:

Imię i nazwisko: - Leokadia z Raczymarskich Zielonka
 Data i miejsce urodzenia: - 27.12.VI.1927 r. w Kowienicach pow. Redański
 Imiona rodziców: - Stanisław i Józefa zd. Jurek
 Zawód ojca: - rolnik
 Przynal. państw. i narod.: - polska
 Wyznanie: - rzymsko-kat.
 Wykształcenie: - 7 oddziałów szkoły powszechnej
 Zawód: - przy mężu
 Miejsce zamieszkania: - H-wa ul. Konduktorska 18 m 18
 Karalność: - niekarana.

Wzburzeń powstania warszawskiego 1944 r. zastał mnie w domu przy ul. Stuculskiej Nr 1. Teren zamknięty ulicami: Piłsudskiego, Belgijską, Promienista, Belwederską i Dolną, zajęty przez powstańców, był już od pierwszych dni powstania ostrzelany przez Niemców z bunkra na ul. Dworkowej. Dnia 10-go sierpnia (jeżeli dobrze pamiętam) dom nasz przy ul. Stuculskiej Nr 1, wóg ul. ^{Konduktorskiej} ~~Protawskiej~~ Nr 13 został trafiony pociskiem zapalającym. Ponieważ był bardzo stary i drewniany, szybko zaczął się palić. Przenieśliśmy się wraz z rodziną naszą, w tym dwie kobiety, jedno dziecko, do domu przy ul.

Zielonka Leokadia

57

Dolnej Nr 30. Tu porostali do dnia 27 września 1944. Ładnych zbrodni przez czas powstania nie widzieli. Słyskałem tylko od Kobiety, która jeszcze w pierwszych dniach powstania (daty nie pamiętam) przybiegła do naszego domu przy ul. Huculskiej Nr 4, że Niemcy wpaśli do domu Magieny przy ul. Putawskiej 71 i tam zaczęli mordować ludność. Kobieta, która mi to mówiła, uciekła właśnie z domu tego wraz ze swoim dzieckiem. Naruriska jej adresu nie znam.

Dnia 26-go września 1944 r, Niemcy zajęli zachodnią stronę ul. Konduktorskiej, a 27-go września już całą wyżej wymienioną teren był w rękach niemieckich. Powstańcy albo z terenu naszego się wycofali, albo porostali przebrani w ubrania cywilne.

Mniej więcej około południa cała ludność z naszego terenu została pod eskortą Wehrmachtu (taki skardymu warię ludzie mówili) poprowadzona al. Hilenowską (Sobieskiego) na Stwier, a stąd na Hyscigi. ~~Po drodze~~ Następnego dnia 28-go września 1944 r, po podzieleniu ludności na 3 grupy: mężczyzn, młodych kobiet, i ludzi starszych, ~~zostali~~ ^{wyprowadzili} mnie w grupie II ~~zostali~~ ^{zostali} do Włoch, a stąd pociągami do Puntkowa. Od ciotki mojej, z którą się spotkałem w Puntkowie, dowiedziałem się, że młodych mężczyzn zostawili Niemcy jeszcze na Hyscigach (to się z nimi później stało, nie wiem). Na tym protokół zakończono i odczytano.

Protokolizowała:
Zola Terese

Opisania:

str 1 w. 5-6 ^{odgony} - skreślono: "Andrieja Janowskiego", u podpisano: "Terese Zola"
- " - 1 w. 11 - " - " - "27"
- " - 1 w. 4 od dołu - skreślono: "Putawskiej", u podpisano: "Konduktorskiej"
- " - 2 w. 7 - " - " - "po drodze"
- " - w. 5 - " - " - "wyrzeli", u podpisano: "wyprowadzili"
- " - w. 2 - " - " - "na Stwiercu".

Zielonka Lorkadie